

EL MEU POBLE

Jo tinc el meu poble com el té tothom.
No cal pas que digui quin és el seu nom;

no cal que les seves virtuts altifiqui
ni les seves gràcies una a una expliqui

-si una muntanyola li fa de capçal
i besa ses plantes un riu immortal-

perquè arreu hi ha vil·les i ciutats i pobles
més grans, més formosos, més vells ò més nobles

i també podrien ser cantats com tu
amb versos que fossin com un cal segü.

Quan dic el meu poble ja he dit ta lloanca
i perquè t'estimo sense comparanca,

que enlloc sentiria có que se'n a qui
on totes les coses em parlen de mi,

on totes les coses em són conegudes
i m'evoquen hores dolcament viscudes,

quan no coneixia més amples confins
que aquestes muntanyes d'alzines i pins.

(això és el que dona sentit a eixes coses.)